

SOSIALURIN

Prentsmiðjan á Heygsbreyt
tlf. 1820Blaðstjóri:
Torfinn Smith

Ein bati

GJØGNUM teir stovnar, sum eru í Føroyum í dag til figgjan av húsabygging, og við teimum broytingum, sum samfelagnum hevur verið fyrri hesi síðstu árin, verður tað fyrri hvønn dag sum gongur, meira og meira greitt, at líkindini hjá vanligum fólki at seta seg í búgv gerst truplar og truplari fyrri ikki at siga ómøgulgur.

ØRSLITIÐ er tí at tey verða fleiri og fleiri, sum ikki duga at siggja sær moglekan at seta seg fyrri at byggja hús, so sum tað gjøgnum öldir hevur verið í Føroyum. Tað krevst nógv í dag til at halda hús, gjaldast skal fyrri so mangt, sum ikki var neyðugt fyrr. Hentleikarnir eru vorðnir so nógv fleiri, hesir sum eru partar av hesi nýggju tíðini. Men peningastovnarnir hava ikki evnað at fylgja við í hesi broyting. Hitt mest skriggjandi dømi í so máta eru húsabyggingmöguleikarnir.

VANLIGA er tað so, at maður í dag lægst fær kr. 80.000 í láni, tá hann fer at søkja sær húslán, hetta eru lán, sum skulu gjaldast aftur í stutt áramál, lægst 20, og taka vit høvuðsstaðin sum dømi, so eru treytir eisini lagdar við — tú skalt syrgja fyrri at øll viðurskipti eru í lagi, hampa uttanum, húsinu lídugt smíðað og snákað o. s. fr. Hetta eru treytir, sum ikki vóru fyrr, men lánmöguleikarnir eru ikki óttir samsvarandi.

Í NYLIGA útkomna bóklinginum »Investeringsbehovet for Færøerne 1969—75« verður sagt m. a.: »Da omkostningerne ved anskaffelse af et hus i de bymæssige områder er 125—150 tusinde kr., stiles der ret store krav til egenkapitalen. Denne ydes ofte som egen arbejdsindsats i byggeriet, og dette kan medføre en lavere boligstandard end tilfældet ville være med en højere lånefinansieringsgrad«. Men spurningurin er um menn ikki her fara skeivir, tí í høvuðsstaðnum munnu nógv teir flestu gjalda alla byggingina og bert brúka fakliga arbeidsmegi TÁ RÁÐGEVANDI nevndin var í Føroyum í august hevði landsstýrið spurningin frammi um húsabyggingviðurskiptini, t. d. gjøgnum Realkreditstovnin. Nú sýnist ein broyting at koma í á retta borið, soleiðis at hesin stovnur nú frameftir fer at taka sær av at figgja stórra byggingar, soleiðis at rúmarir fer at vera hjá øðrum peningastovnum at veita meiri til húsabygging EIN góður bati verður hetta, men so er at vóna, at peningastovnarnir fara at leggja stórra dent á at figgja tað, sum neyðugt er, og minni muni hugsa um at fáa okursrentu av øðrum óneyðugum, so sum til bilfiggjan, sum hevur tikið slíka yvirhond, at hon er teimum monnum, sum standa fyrri peningastovnum til lítlan sóma.

HARROW-skjúrur

Lat jólskjúrtuna í ár, eins og hini árin, vera eina HARROW skjúrur.

Tá fáa tygum virði fyrri peningin tygum geva út, samstundis sum tygum eru vælklæddur.

Vit hava fjølbroytt úrval, bæði til menn og dreingir.

Viggo Dahl-Christiansen

Tórsgöta 17 — tlf. 2055

Vindeygur

Vit hava hesi vindeygur á goymslur:

Vippuvindeygur v/ termoglassi:

hædd 117×breidd 118 cm

„ 117× „ 142 „

Topphongd vindeygur v/ 3 mm glasi:

hædd 117×breidd 118 cm

„ 100× „ 118 „

„ 90× „ 118 „

„ 80× „ 118 „

„ 60× „ 118 „

„ 60× „ 100 „

„ 80× „ 70 „

„ 87× „ 100 „

Vindeyguni eru gjørd her og tí sjálvandi best hóskaði til okkara byggingar og veðurlag.

Pf. SNIKKARAVIRKIÐ

J. Paturssonargöta 32—34

3800 Tórshavn - tlf. 2008.

Pf Suðurfisk í likvidation

Hettar kom mongum dátt við, ikki minst stjórnini. Grannskoðarin var her suðuri og gjørdi status. Samlað fyrri øll tryflogini — Suðurfisk, Permafrost og Matbúðin — var skuldin stórri enn ognin. Við ringum vónum, um at verða forir fyrri at gjalda forfaldnar rentur og avdrátt pr. 2.1.—1970 av øllum prioritetslánun, bóðu vit um fund við Landsstýrið. Løgmaður gav boð um at fáa skrivligt, hvat hettar snúði seg um.

Í samráð við grannskoðarin varð bræv so skrivað til Løgmannin, har vit bóðu um fund við Landsstýrið, áðrenn vit tóku støðu til, hvat gerast skuldi. Hettar var 26. november á kvøldi.

27. savnaðu vit tilfar, sum formaður og næstformaður í nevndini skuldu hava við sær til Havnar.

28. november á middegi fekk nevndarformaðurin boð frá lögmanni um at lukka virkið innan ein tíma og at velja likvidator. Hetta varð so gjørt á nevndarfundi og boð vóru send til Havnar klokkan 16 um hettar.

Næsta morgun varð so arbeidsformaður og starvsfólk uppsagt, til at fara frá beinan vegin og stjórn loystur úr starvinum eftir boðum úr Havn.

So skjótt varð skorið á hál. Uttan so mikið sum eitt orð til partaigararnar, so sum kommunu og arbeidsmannafelag o. a.

Tá man striddist at fáa virkið til ein veruleika gekk munandi tyngri og striggi at fáast við tykkum har norðuri og eisini tá vit hava biðið um eina hjálpanði hond. Onkra aðra loysn høvdu vit vænta, enn slíka kalda og kyniska avgerð.

Tað hoyrist, at virkið skal dravast av Føroya Landsstýri eina tíð, men hvat síðan skal henda, veit eingin. Vónandi fáa vit arbeidsfólk og fiskimenn ágóða tykkara hjá virkinum.

So er at spyrja, hvussu hetta felag er komið í hesa ringu figgjarstöðu. Onkur skal verða syndabukkur og verður tað óivað eg.

Feilir hava verið sjálvandi: 1) Bókhaldið m. a. Her er at siga, at eg ongantíð havi havt við tað at gera, men eftir hvat bæði grannskoðarafeløgin Sundstein og Weihe siga frá, hevur bókhaldið ongantíð verið í lagi, t. v. s. millumrokniskapurin millum feløgin. Bókhaldarin fór frá eftir egnari uppsøgn á ólavsoke 1968. Sökt varð eftir nýggjum bókhaldara, men onginn varð settur fyrr enn í desember 1968.

Í juni 1968 og javnlaga sum tíðin gekk, gjørdi eg revisor Sundstein, Landsstýrið og bankarnar varar við, at ikki var bókað upp til dato, og bað eg teir um at hjálpa okkum uppá onkran máta. Í september 1968 og í mars 1969 vóru teir frá Sundstein her suðuri og royndu teir so at hjálpa okkum. Frá 1. apríl 1969 fór rokniskapurin yvir Data.

At rokniskapurin hjá feløgum ikki er greiður er sostatt ikki bert min skuld. Eg gjørdi jú vart við hettar. Men halið stavar ikki herfrá. Status — ogn og skuld fyrri øll feløgin er í lagi.

Upprunliga varð húsið teknað og kalkuleað vælhóskandi í einari hædd við tveimum kulda-, stampa- og isgoyslu o. s. fr. Av landsins ráðgevarum — virkisnevnd o. ø. varð so barbertað niður í ein triðing og fyrri sama pening, sum upprunaliga ætlað, varð ein óbrúklig hædd sett omaná m. a. eitt goymslurúm til embalagu, so mátti berast, um ikki júst við fetli, so upp ígjøgnum trappur. Permafrost var í bygdini, og vit fingur greið besked, at um vit ikki tóku við hesum, so fingur vit yvirhøvdur einki virki.

Tá farið varð undir at byggja, varð Permafrost boðið til sølu, og noyddust vit at yvirtaka tað. Hettar var okkum ein dýrur kleppur, slaka millión í skuld, og máttu vit seta nýggja ismaskinu upp, ofra formúur uppá maskinur, isolatión og annað. Inntøkur vóru tá til staðar, tá 7 linubátar vóru á fjørðinum, ið keyptu is og agn, men er hettar vekk nú. El-forbrúkið á Permafrost er ca. 4000—5000 kr. um mánaðin og er húsið óarbeids-hóskandi — liggur langt frá Suðurfisk og dýrkar sostatt væl um driftina.

Somu ráðgevarar ornaðu at gera speciellar kassar til ráfisk, men vísti hesir kassar seg púra óhóskandi og forðyrandi í allar mátar.

Teir máttu skiftast út við aðrar kassar og gav hettar eitt

direkta driftstap uppá 27.000 kr.

Av tí at goymslurumi til ráfisk á Suðurfisk er ógvuliga litlið, og so visindarlaga fyrrreikað, at tað altíð er upphitað, mugu vit javnan ísa fisk í leigaðum hølum, ið liggja enn longum vekk frá Suðurfisk. Hvat hettar kostar av eykaútreiðslum, er ikki smáting. At leiga hølir til egningskúrar var eisini neyðugt og saltfisk hevði eingin tonkt uppá.

Inntil í august í ár liðu vit undir vatntroti, í fjor javnan. Tað er ringt at fáa eitt flakavirki at svara seg við ongum vatni og ongum isi. Av somu orsök, máttu vit ifjor summer salta nærum allan fiskin — størsti parturin smáfiskur. Í juli mánað flaktu vit 270 tons, sum Føroya fiskasøla ikki var for fyrri at selja fyrr enn nær um eitt ár seinri. Hetta máttu geva eitt stórt hall, að er jú klárt. Fyri at skaffa fisk til at byrja virkið við varð neyðugt at leiga »Hvessing« fyrri dýra leigu og rigga hann til linu- (Framhald á 11. síðu)

Barnadeyðisföllini

Í 1968 doyði 18 smábørn í Føroyum, áðrenn tey høvdu fylt 1 ár — 8 dreingjabørn og 10 gentubørn. Hetta gevur eitt deyðsfallspersent uppá 2,04. Í 1967 var deyðsfallspersentið 1,48, 1,96 pst. í 1966 og 2,02 pst. í 1965.

Hvítusunnusamkoman

EVANGELIHHÚS, TRÓNDARGÖTA 36

Sunnudagin evangeliskt møti í salinum kl. 11 og kl. 6

Sunnudagin sunnudagsskúli og bíbliuklassi kl. 2.

Týskvöld bíbliulestur og bon í salinum kl. 8.

Hóskvöld evangiliskt møti í salinum kl. 8.

Leygarkvöld friluftsmøti á Vaglinum kl. 9.

Øll eru vælkomnin til møtini.

Samkomuna vegna

LEIVUR CHRISTIANSEN

Damutroyggjur

-náttoy og -undirttoy, og alt frá Amoda. Harraskjúrur, -undirttoy, handklæðir, viskustykkir, dúkar, seingjatoy o. m. a.

Krossbúð

Takið frí leygarkvøldið

Dansirestauratión í losjuni.

Ætlandi seinastu ferð í ár.

FLAMINGO spælir

Hugnalig holi —

Góður dansmusikur

KROSSBÚÐ

Tað er í Krossbúð tey vøkr barnaklæðini eru at fáa.

KROSSBÚÐ

tlf. 2755